

Индже войвода пусналъ кликачи да выкѣтъ — *Гн. 283. 7)* объ отпущкѣ отъ церковнаго богослуженія: Щомъ пустне В. служба, у булкѣтъ ся направа хоро (*т. е. тотчасъ по окончаніи богослуженія*). Ч. 85. Въ недѣля, преди да пусне черкова (*т. е. до окончанія обѣдни*). З. 3. Оште и црква не пустна, Полудѣ Стоянтъ, залудѣ! В. 238. Отче попе! молимъ тя утрѣ по-у врѣмя да служишь литургіѣ, каквото да пусти черкова по-ранко. Л. Д. 1873 р. 243. На пущане, при окончаніи службы въ церкви. — 8) — **пари въ (на) рѣбота**, пуцу, — скаю въ оборотъ деньгъ: Да пуснешъ въ работа (*in Umlauf bringen*) плѣсентсалитъ пари на богатий скѣперникъ. Рш. 21. Скѣперницити треперятъ на парѣтъ, та ѣ не пуцатъ на работѣ. Л. Д. 1873 р. 197. 9) — **бѣчва** почну (бочку вина): Варай варай ти войводо! Пуцайте ме долу д' одамъ. Ясь да пуцамъ мала бочва Благо вино тригодишно Да піете като гости. М. 168. — 10) пуцу въ круговую (*съ поименованіемъ посуды*): Богъ да убіетъ Охритски паша, Що те покани въ Охритъ на свадба, Здравца пушилъ люта ракіа. М. 178. 11) — **си вода**, мочусь: Пусни си водѣ, та ся вишь какъвъ си. Ч. 215. 12) — **дѣума**, отпушу слово: Тука Булба пустиѣ такава дума, която се и не прѣма въ печать. Тб. 13) — **отъ горѣ**, пошлю свыше: Но кой ни е кривъ? Никой, освенъ сами ние, защото за всичко чѣкаме да ни са пустне отъ горѣ! Л. Д. 1876 р. 96. — са, 1) пуцусъ, пускаюсь: Волзелей са пустиѣ побѣдоносно на напредъ. Л. Д. 1875 р. 11. 2) — **отъ хоро**, удалюсь, — яюсь изъ хоровада: Ънчо сѣ утъ хору пусна И си дома утидѣ. D. S, 6, 32—33.

Пустовѣріе с. с. суевѣріе: Тоя имотъ ти не сѣ намѣриѣ нѣй-дѣ закопанъ, както отъ пустовѣріе ся приказва за мнозина. Л. Д. 73 р. 218.

Пустошъ с. ж. въ выраж. **На пустошъ**, въ заустѣвнѣ. П.

Пустъ (Пуста) пр. 1) пустынный, покинутый: Пусто горе тилилейско. Д. 64, 11. Снощи замръкнах, майка мп, край пусти Шумен. Д. 62, 1. 2) пустой. Особенно употребительно въ проклятіяхъ: Пусто да остане! Или Пусто опустѣло. Клѣтва. — Пусто остало имане, кога минале млади години (*Этой поговоркой молодая Бомарка жалуется на мужа, что онъ не дѣлитъ съ ней радостей перваго времени супружеской жизни и пускается ради выгоды въ далекія страны*. Кн. 168). Кн. 117. Пусти остале дарове Не ща Никола да зема. М. 133. „Сега си хвали не ягкото, а хубавото“. — „Пусто хубаво! Пусто кенарено! Пусто гиздаво!“ отговаря майката на жената ви и свива своите тѣжки устни насмѣшливо. З. 93. 3) жалкій: Егиди море младо спавъче, — Кога ке ми ти киска овенигъ, Тога ке ти сѣ пусто посварша; Кога ке ти сѣ киска изгорить, Я това пусто ке сѣ омѣжа. М. 66. Бре блазѣга тая вера, Што си има день Великденъ, —, день Гюрговденъ. Я віе лю